

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear domnii abonați vechi adușorare pot lipsi pe mandatul postal **spre adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 25 Iunie st. v.

Unde dai, și unde creapă!

La Feldioara lîngă Brașov se ține înțâia pertractare de comasațiune. Vre-o câțiva Maghiari inferbentați vor să-și răsbune asupra primarului și a notarului, își află de tovarășii vre-o câțiva Români și Sași și împreună fac gălăgie cu privilegiul pertractării de comasare, zădărniciind în cele din urmă lucrarea comisiunii judecătorești. Gendarmeria și miliția intervine, se varsă sânge, un Sas e împușcat, un Maghiar greu rănit, ear Maghiarii din Ujfalău strigă, bătându-și peptul: „Cu sânge am apărât hotarul!“

Și ce face presa maghiară?

Cele mai de frunte organe de publicitate maghiare își umplu coloanele cu articole despre „Prima răscoală de țărani români în Ardeal.“

Nu vom să preocupăm cercetarea, care decurge în afacerea aceasta. Dar nu putem nici să trecem cu vederea acel punct de vedere, din care o tractează presa maghiară.

Din toate informațiunile câte le primim despre acest incident regretabil rezultă, că instigatorii și matadorii principali ai revoltei au fost un Sas și un Maghiar și că nu numai Români, dar și Sași și Maghiari au fost părtași la ea.

Și cu toate acestea cum vine, că presa maghiară prezentă întreaga revoltă drept o răscoală a țeranilor români din Ardeal?

Nu este și lăsată de Dumnezeu, ca concetățenii noștri maghiari, în parlament și în presă, pretutindenea și cu ori-ce ocaziune, să nu ne stigmatizeze de răi patrioți și de agitatori, de unii, care conspirăm în contra patriei și a Tronului, cu un cuvânt, de cel mai periculos element în statul ungar.

Pretutindenea ei ved câte o conspirațiune și în ori-ce întreprindere românească, fie aceea culturală ori de binefacere, ei privesc câte o lucrare antipatriotică.

În câte și mai câte rënduri n'au fost pusă apoi la probă îndelunga răbdare a poporului român! Începând dela turburările de acum sînt patru ani dela universitatea din Cluj până la persecuțiunile studenților din Șemniț și până la cea din urmă afacere cu steagul unguresc din Beiuș, — un întreg șir de provocațiuni!

Dacă trei Români sînt împreună, telegraful se pune în mișcare și biroul oficios din Budapesta scie să raporteze despre descoperirea unui complot în contra statului.

Apoi ce coincidență! Numai cu vre-o câteva zile înainte de isbuenirea revoltei dela Feldioara, biroul telegrafic din Budapesta lasă să 'i-se depeșeze din Bucuresci, că în Ardeal s'au răsculat țeranii români.

Și pentru-ce toate acestea?

Concetățenii noștri maghiari, și mai ales guvernul ungar, vor cu ori-ce preț să împingă pe Români la prostii, pentru-ca să 'i poată presenta Coroanei ca pe nisce răsvrățitori și oameni neliniștiți și pentru-ca să 'i poată apoi justifica înaintea lumii eventualele măsuri, pe care stăpânirea ar fi silită a le aplica față cu acest neam de oameni neastemperați.

De aci vin multele provocațiuni și insinuări.

Dar zadarnice au fost totdeauna opintirile societății maghiare și ale agenților guvernului unguresc. Români în toate timpurile 'și-au știut păstra bunul cumpăt, nimic nu 'i-a putut scoate din sărite, ci au răbdat și dovedit lumii, că ei sînt un element de ordine, un popor, pe care Coroana se poate răzima și care nici odată nu va face ceea-ce au făcut Maghiarii în atâtea rënduri.

Românul de firea lui e om rezervat și ceea-ce face o face numai cu socoteală și cu multă chibzuire. Și nici că avem noi să mai advertisăm pe frații noștri Români dela prostiile, la care vrea să 'i împingă agenții actualului guvern unguresc. Sînt ei destul oameni, ca să se scie și să se poată feri de ele.

Un sfat am pute însă să dăm colegilor noștri de pe la diarele maghiare; și anume sfatul, ca să mai slăbească din suspectări și insinuări, să nu facă dintr'un țințar un armăsar, dar mai ales să rămână prelungă adevăr și să nu facă prea des ceea-ce au făcut și din incidentul revoltei din Feldioara. Căci nu noi, ci „națiunea“ va fi compromisă, dacă preste două zile după o „răscoală de țărani români“ se adevăresce, că Maghiarii cutare și cutare s'a reîntors acasă strigând: „Cu sânge am apărât hotarul!“

Intrevederea din Petersburg.

Cetim în „Neue Freie Presse“:

Nicăiri nu există îndoială asupra marelui importanțe a vizitei, ce în scurtă vreme va face împăratul Wilhelm II. Țarului la Petersburg. Chiar și dacă țințul monarch n'ar avea alt scop concret, decât singur numai dorința de a reînvi relațiile prietenești ce leagă dinastiile de Hohenzollern și Romanov, totuși și împregiurarea singură, că prima călătorie mare, ce face, merge la Rusia, este deja un eveniment politic de primul rang.

Căci curtușia unui monarch mare câte odată însemnează mai mult decât vizează mintea oamenilor neinițiați în cauză, ear în cazul de față nu însemnează mai puțin, decât inițiativa, luată cu hotărîre surprinzătoare de a delătura neînțelegerile și indispozițiile, care au turburat relațiile celor două state mari și vecine. Spre acest sfârșit nu e necesar ca statul major diplomatic să mergă cu împăratul pentru a formula parafrazi, în care înțelegere restabilită să 'i primească expresiunea obligătoare; spre acest sfârșit sînt de ajuns înțelegerea personală, o stringere cordială de mână și adu-

cerea aminte comună de decedatul patriarh împărătesc, care la ceasul morții a legat de sufletul nepotului această călătorie așa dîcînd ca un fel de testament.

Ear, că ce însemnează reînvierea simpatilor dintre Germania și Rusia pentru pacea lumii, nimenea nu poate fi cuprins de amăgire. Căci primejdia, de care Europa a tremurat cu anii, amenință dela răsărit; în Petersburg era hotărîrea și un semn făcut cu capul de cătră Țarul ar fi fost de ajuns pentru a arunca întreg continentul în miseria sângeroasă a războiului. Alexandru III. trebuia numai să dea mîna Francezilor, care îl ademeniau cu omagii și lingușiri, și furia războiului s'ar fi întins nimicitoare și zdrobitoare preste întreg continentul dela Rin până la Vistula, dela Marea-de-Nord până la malurile Adriaticei. Cu încordarea extremă a puterilor, prin o împovărare a averilor naționale continuată până la desecare, s'a delăturat aceasta soartă, dar pentru timp durabil, lumina n'ar fi putut rămâne în această stare. A 'i pune ei capăt este intențiunea, care a inspirat împăratului Wilhelm ideea călătoriei la Petersburg, și prin aceasta este caracterizat scopul acestei călătorii în toată extensivitatea ei. Puternicul stăpîn al imperiului, care apără pacea Europei, vine ca oaspe la nu mai puțin puternicul stăpîn al imperiului, care până acum a denegat conclucerea sa la politica de pace și prin aceasta a nutrit neîntreput frica de războiu; ei se vor întâlni în amicie și după-ce nu se poate presupune, că Germania va înceta a fi protectorul păcii, se poate spera, că Wilhelm II. nu se va despărți de ospitalul sau amic fără a lua cu sine siguranța, că și Rusia are de gînd a se atașa silințelor, al căror scop este conservarea păcii.

Pentru a ajunge la asemenea scop mai trebuie contracte obligatoare? Trebuie făcute concesii reciproce, trebuie puse condițiuni, dacă ambele părți nu voesc mai mult, decât a gusta tîgna păcii în liniște asigurată, a respecta interesele reciproce, a restabili raporturile tradiționale, care de un timp au fost conturbate spre dauna amîndurora și spre dauna continentului întreg? Sigur aceste nu trebuie, și de aceea cu greu vor fi aproape de adevăr aceia, care își închipuiesc, că Țarul va prezenta oaspeului sau o listă cu dorințe, va căuta să 'l câștige pentru o soluțiune anumită a cestiunii bulgare și se va asigura de ajutorul lui la o invasiune rusească în Peninsula-Balcenică. În astfel de mod nu se întimplă astfel de întâlniri, și chiar dacă ar fi fost intenționat ceva de felul acesta, atunci principele de Bismarck n'ar fi cedat trebuințele sale de repaus pentru a se retrage la Friedriehshuhe, ci ar fi rămas cu bună seamă lîngă monarchul său. Că el rămîne departe de întâlnire, este dovada cea mai bună, că de puțin este ea îndreptată spre scopuri concrete diplomatice, și că de mult este ea a se considera numai și numai cu realizarea acelor cuvinte, prin care bîtrînul îm-

părat Wilhelm, pe patul de moarte, a impus nepotului său, ca să tracteze pe Țarul totdeauna cu cea mai mare cruțare posibilă.

A servi păcii a promis împăratul Wilhelm II. în primul său mesagiu de tron și un serviciu făcut păcii va fi călătorie sa la Petersburg. Ea nu poate fi altceva, căci altcum ar contrădice intereselor, care leagă Germania cu Austro-Ungaria și cu Italia. Și dacă ne reamintim cuvintele, prin care tot în primul său mesagiu de tron a apreat tinărul împărat alianțele sale, dacă ținem înaintea ochilor căt de puțin se poate uni cu interesele Germaniei, ca ea pentru prietenia Rusiei să renunțe la aceea a Austro-Ungariei și a Italiei, atunci nu putem greși în așteptările noastre, provocate prin călătorie împăratului german la Petersburg. Aici nu e nimica de concedat și de mijlocit, nimic de sacrificat și nimic de profitat. Poziția Austro-Ungariei și a Italiei față cu cestiunile Orientului este clară și lămurită; este poziția pe baza tractatelor. Se recere numai, ca Rusia să stea pe aceeași basă și atunci păcii îi este dat cel mai sigur fundament. Aliața triplă își are rădăcinile în acele tractate și puterea lui se bazează pe hotărîrea de a le apăra. De aceasta împăratul Wilhelm, după-cum a arătat mesagiul său de tron, este pe deplin conșcui. Și de aceea putem în Austro-Ungaria să așteptăm în liniște urmările călătoriei împăratului german la Petersburg, putem să primim fără frică în ochii nălucii despre o nouă alianță a celor doi împărați și despre o slăbire a alianței germano-austriace și putem aștepta cu siguranță, că în Petersburg nu se va întimpla nimic ce ar pute micșora speranțele de pace sau ar pute primejdi tripla alianță.

Putem aceasta în Austro-Ungaria și se întimplă și în Germania. Atât de hotărît nu s'a exprimat nici odată presa germană de toate nuanțele de partid, dela aripa dreaptă extremă până la cea stîngă extremă, despre necesitatea și inviolabilitatea unei alianțe, ca acum în favorul alianței germano-austriace, Ea poftescă tinărului împărat să isbutească a lega cu Țarul o prietenie tare și durabilă, dar bănuieala, că prin aceasta ar pute suferi legătura cu Austro-Ungaria sau că pretensiuni neîndreptate ale Rusiei în paguba Austro-Ungariei vor întimpina prevenire, este departe de dînsa. În unanimitate solemnă, ea glorifică aceasta legătură, care este cea mai populară între toate, ear încât pentru Rusia, ea asigură, că poporul german fi este prețioasă prietenia Rusiei, nici odată însă nu pentru prețul renunțării la amicie și alianța Austro-Ungariei. Așa fără a fi înartucit în constituțiile și stările de drept ale celor două state aliate, idea comunității este legată strîns de spiritul și sufletul popoarelor și pe aceasta se bazează puterea ei neperitoare.

Flotila, care are să ducă pe tinărul monarch al Germaniei la Rusia, în curînd va tăia valurile Mării-Baltice; dorințele bune ale

FOIȚA „TRIBUNEI“.

La logodnă.

Baladă,

de George Coșbuc.

„M'asteaptă Nora la palat?

Marcele, iute, iute!

P'un cal, pe cel mai înfocat,

Să fiu în trei minute!“

Marcel s'a dus, el a venit;

La scări un cal, frumos gătit,

Nechează, sare 'n tropot.

Pe când stelute 'n cer apun,

Trill bate drum deadreptul,

Se duce calul, cal nebun,

Cât strîmt îi pare peptul.

Menard, ca și Trill, o iubia

Pe Nora; doi, iubii de ea,

Din doi s'alegi pe cine?

Frumoși și nobili amîndoi,

Răsboiu trebe să poarte,

Și, cel-ce birue 'n răsboiu,

E cel iubit de soarte.

Rivalii 'nceruntă arma lor,

Căstigă Trill acest amor,

Menard e 'n pat de moarte.

„Hei! plîngă, gemă cel murind

Și mii de griji apese-!!

De-asupra mea doi sori s'aprinde

Și-mi ved sufletul vesel!

Chiar aji, haihui! eu voui chema
Pe cel-ce moare, hahaha,
La joc, că-i aji logodna!„Mă cheamă Nora la palat,
Al ei sînt pe vecie!
Când n'am rival, ea 'mi-a păstrat
Întreg amorul mie!
Menard e mort; eu 'l-am ucis!
Dar' peară! Pentru'un dulce vis
Aș perde lumea 'ntreagă!“Greu suflă pieptul; rađe vii
Apar în răsărituri,
Se duce calul pe câmpii
Ca 'n gînd, așa ca 'n mituri.
Dar' — eat' un lup! Stă roibu'n loc,
Nechează, sare plin de foc
Și-aleargă fuga spaimiei.În pept sta capul, coama 'n vînt,
Crunți aburi es pe nară;
În scări piciorul, pe pămînt
Un trup de conte ară
Și, cum ara, de el spăriat
Aleargă duplu de turbat
Spre punți și porți fugarul.Acolo stă; duc servitori
În sală pe sfărmatul,
Dar' vai! îl fulgeră fiori
Și nu-l încape patul.
E Nora ea? El e Menard?
Obrajii ei ca fenel ard,
Și ochii lui ca focul.„A fost rănit, dar' nu din greu,
Precum credeai tu, Trille —
El aji trăsce și 'i al meu!
De mîne 'n șapte zile
Vom fi, amor în Crist jurat,
Nevastă eu, și el bărbat;
Aji, Trille, e logodna.“„Și m'aji chemat voi, să vă fie
Eu martor fericirii? —
Hah, iadule, că nu-s'aji viu!“
El crunt privesce mirii,
Se svircole ca un copil;
Menard s'apropie de Trill
Să 'i lege rana triplă.„Pe mine vrei tu să mă legi?
Menarde, tu pe mine?
Dar' n'ai ochi, n'ai, să mă 'nțelegi
C'as rumpe aji din tine,
Aș rumpe 'n dinți?! Vai fugi, vai fugi,
Că-mi pari vampir, că tot îmi sugi
Răsufletul din suflet!“Spre Nora 'ntorce-un ochiu sdrobot
„Așa să 'l vezi, în rană
Perind, pe cel-ce 'l-ai iubit,
Tu feară, tu Satană!“
Apoi el moare blăstêmând,
Căci lui îi pare ca-și-cînd
În ris Menard 'i-ar dîce:„Hei, plîngă, gemă cel murind
Și mii de griji apese-!!
Deasupra mea doi sori s'aprindeȘi-mi ved sufletul vesel!
Chiar aji, haihui! eu voui chema
Pe cel-ce moare, hahaha!
La joc, că-i aji logodnă...“

Hordou, 1886.

Oaspele mort.

După H. Zschokke.

(Urmare și fine.)

Veronica sărută mîna bîtrînului și dîse:
„Adu-ți aminte, tătută dragă, că n'ai dreptul a-mi imputa, căci scii bine cănd intrai veselă în odaie dela convorbirea cu dl Hainescu și îl lăudam și voiam să 'ți enarez totul în detail, cum erai de mînios? Oare ai uitat, că ne-ai demandat să nu-ți mai vorbim de dînsul și drept recompensă pentru ascultare 'mi-ai promis — a-mi da pe Vlăduleanu în loc de Hainescu; și aduci aminte?“

„Așa! Și am proces eu chiar astfel! — În lumea aceasta nimic nu merge preste ascultare, mai cu seamă cănd dînsa e încopciată și cu interese.“

„Și n'am fost eu constrînsă să ascult?
— Oare nu ne amenințai și pe mine și pe mama a ne închide în pivniță dacă nu...“

„Foarte bine, certărețo! Mu-mi mai oglinzi pécatele. Deoarece-înse tu ai vorbit cu tinărul Hainescu, fără de a-ți permite, oare nu puteai să 'i descoperi ce prejudeții ciudate s'a ridicat despre dînsul? Poate-că ar fi fost posibil a descoperi adevărul, cel puțin

puteai aduce un motiv scusator, care e principina acestei procederi necorecte?“

„Acea mi s'a făcut-o. Îndată-ce auți dînsul, că în inima mea nu este nici o odăia de inchiriat, se înveseli și îmi enară o asemenea istorie despre inima sa. Un motiv mai potrivit de despărțire nici că se putea. Apoi mai scii, că eu și mama 'l-am invitat la prînd, însă d-ta...“

„Tăcere! — Comandante, te rog continuă cu istorisirea! Va să dîcă, dînsul n'a fost supărat pe noi? Ce va fi gîndind dînsul despre noi onestii Sălcieni! N'a gîndit, că noi cu toții sîntem nebunii Săn-Toaderului?“

„Cam așa ceva!“ — răspunse Vlăduleanu. — „Se vede, că purtarea Sălcienilor a fost cu totul fără rënd, căci dînsul îmi istorisii unele episoade ciudate ce tradau cea mai mare temere. Auțind însă dînsul dela primar povestea — oaspele mort — și aflând, că ce onoare 'i-aji dat, că 'l-aji considerat de conducătorul cel acum două sute de ani al bandiților lui Rufet Pașa; și veni ciudat înainte și își propuse a se amusa de frica noastră.“

„Și care e altul cauza acestei povesti nostime, decât d-ta, de comandant!“ — dîse Veronica; „Cine și poate scii, cum era — oaspele mort — decât numai prin istorisirea d-tale, cănd ajunse cunoscut futuror.“

„Și eu am fost destul de onest spre a-mi recunoaște vina și 'i-am mărturisit aceste... după-ce ne se opri rîsul. E un caz miraculos și enigmatic, cum luai eu chiar chi-

tuturor amicilor păcii se vor duce cu el, însă îngrijiri și îndoieli nu va avea în suita sa, căci sigur pe fundamental intereselor, dorințelor și recerțințelor este așezat bastionul triplei alianțe, pe care a mărturisit-o împăratul Wilhelm ca moștenitor al moșului și tatălui său.

Răspuns la întimpinarea domnului profesor Alexics György.

Deși față cu o întimpinare ca cea a d-lui Alexics György, — prin care, după modesta mea părere, mai mult confirmă cele de care de mine și mai tare se compromite, decât se apără, — m'as simți deplin dispensat de a răspunde, totuși în interesul adevărului trebuie să-mi fac următoarele observări:

La cele afirmate de d-sa, că adevărul nime pe lume nu are drept a-i trage la îndoială originea, dacă d-sa însuși ne spune că e Român, reflectez, că nu numai eu, ci tot Românul bineștiptor 'i-o va trage la îndoială atunci, când vede, că faptele d-sale nici decum nu-l arată a fi Român; când scie și aceea, că pe dl Alexics György părinții și cunoscuții aradani îl agrăesc: Dragomir, care nume tocmai nu e nume (de botz) românesc, ci sârbesc; când are cunoscință despre aceea, că dl Alexics György — ca un dubiu de origine — numai de prin cl. a IV-a gimnazială a primit cunoștințe din limba română și din religia gr. or. dela dl prof. Goldis, deși a studiat tot în Arad și clasele I—III; când ia în considerare purtarea d-sale față cu tinerimea română din Pesta, precum și aceea, că d-sa ca profesor român, (?) calificat pare-mi-se și din limba română, nu probează multă cunoștință de limba română, — precum se vede și din întimpinarea d-sale publicată în "Tribuna", — și în fine, când consideră atestatul de botz al d-lui Alexics György, extras de preotul sârbesc din Arad. Deci, pe baza celor precedente, până atunci, până când dl Alexics György nu va folosi acel atestat spre a proba originea sa, respective de armă puternică contra d-sale, — putem susține, că nu e Român adevărat.

Mai la vale ăce, că eu despre unele cuvinte din opul d-sale, care se aud numai prin comitatul Aradului, Bihorului etc., aș fi spus, că domnul Alexics György le afirmă de răspândite printre toți Români!

Mă ierte dl prof., dacă îi spun verde în față, că neadeverit grăesc gura d-sale. Și foarte e de compatimit un fost stipendist român și de prezent profesor gimn. (și din limba română?), care nu înțelege nici o frază simplă, ca cea din corespondența mea, căci eată ce am ăis eu: eată câteva exemple din cuvintele glomerate ale d-lui Alexics György, mai ales de prin Bihor, Sătmar etc. Dacă cineva se împedecă întru înțelegerea celor scrise de dl prof. rom. (?) Al. György mai are sens; dar' ca cuvintele sau citate să nu fie înțelese, așa ceva eară numai dela dl prof. Al. Gy. se poate aștepta.

Fățu cu observarea d-sale referitoare la acea aserțiune a mea, că d-sa a făcut o ortografie română pe baza celei unguresci, caută să-î răspund și eu la cuvintele d-sale: Naivitate ne mai pomenită! D-sa, luând de basă ortografia maghiară cea eminentă fonetică, — în care etimologia joacă o rolă foarte neînsemnată, — voește să petească una română pur fonetică. Admițând, însă neconcedând, că atari ortografii ar corespunde limbii românești, — dar' oare chemat e d-sa la asemenea reformă? Nu credem! D-sa, fără a fi

studiat și fără a cunoaște pronunțarea generală a tuturor Românilor, voește a compune pentru limba română o ortografie pur fonetică, — având în vedere numai pronunțarea provincială a Românilor din comit. Arad, Bihor și părțile ungurene; — prin ce se face ridicol! Și aceasta încercare de orto(?)-grafie, ăce d-sa, că difere de a academiei mai numai în privința consoanelor iosate, — deși așa sunt de departe ca cerul de pământ. Eată câteva note din ortografia d-sale: c = ung. cs; c. = ung. cz; z. = ung. zs; d. = ung. gy; k. = ung. k; j. = unguresce j; â. = oa; n. = ung. ny ș. a.

Spre a arăta vechimea cuvântului ung. „nem“, dl Al. György se provoacă la codicii ung. și la Páriz-Pápai etc. Aceasta împregiurare însă nici decăt nu-l îndreptățește pe d-sa a afirma, că cuvântul „nem“ e maghiar de origine. Că cuvântul nostru „nem“, — care occură atât de des în monumentele literare mai vechi, care chiar și ađi e răspândit în toate părțile locuite de Români, care în limba noastră are un înțeles atât de variat și care prin urmare trebuie să fie foarte vechiu în limba noastră, împreună delat Slavi verosimil în timpul înainte de convenirea noastră cu frații unguri (în-tămplată după dl A. György numai în secl. 13)—se derivă dela ung. „nem“, numai puțin cunoscut și ađi de masa poporului maghiar — pe cât scim dl A. György o susține primadată. În fine ăce dl A. György, că sufletul d-sale e liniștit, căci a scris numai aceea, despre ce e convins și numai aceea ce e drept, și că iubesc dreptatea etc. La acestea observ, că dacă lucrarea d-sale nu ar purta titlul „Magyar elemek az oldh nyelvből“, dacă d-sa nu ar fi scris tocmai pe acel timp, când aștepta să câștigi diplomă — apoi post de profesor, — dacă aceea nu s'ar fi tipărit în tipografia acad mag., probabil cu spesele acesteia, dacă d-sa nu ar fi primit pentru osteneala sa premiu dela acad. mag., — ce verosimil 'i-a promis înainte, — și dacă d-sa, dl A. György nu ar fi fost asigurat înainte, că lucrând așa, va fi trimis pe viitor în străinătate pe speșele statului, 'i-sar mai pute crede. În urmă ăce, că va merge în Italia (oare tot cu stip. diacesan?) să studieze dialectele italiene, ca și în aceasta privință să fie tare. Dar' oare în ce se simte d-sa tare. În limba română?! Nu s'ar prea pute crede!

Cât de puțin înțelege dl A. György limba română, abstrăgând dela întimpinarea d-sale publicată în "Tribuna" și dela textul mai sus citat al corespondenței mele, înțeles de dl profesor de tot fals, voui proba de astădată cu un singur argument. În opul d-sale, pag. 86, pronunțându-se contra latinizării ăce: „Dar' destul, căci dl Silași, fost profesor universitar în Cluj numai cât va aplica și la mine cuvintele: „Ce caricatură de limbă ar mai fi biata rom. liter., când literații nostri mai erudiți și mai vârsați într'ale limbii încă ar fi ăținut de principiul neîndreptății analogiei și deci vorbele citate (cuv. străine) și mii ca dinsele neanalogisându-le le-ar fi lăsat pe unele cu turban turcesc, pe altele cu fez turco-grec și pe altele earăși cu cisme și pinteni unguresci.“ E evident, că dl Silași vorbește despre analogie și nici decăt contra elementelor străine sau prelungă latinisare, — după-cum crede dl Alexics György! — Deși dl Alexics György, profesor, precum se crede — calificat și din limba română, — îmi iau libertate a-i recomanda, că de filologia română să se apuce numai după- ce va fi studiat temeinic limba română, căci articolul d-sale publicat în Nrul din

28/6 al „Tribunei“ ne face să ne formăm o judecată foarte nefavorabilă pentru dl profesor despre cunoștințele sale de limba română. Ear' întimpinarea d-sale merită a fi recomandată în atențiunea d-lor profesori de limba română, spre a o folosi ca model de stil și ortografie. Și cu aceste am terminat, declarând, că cu dl Alexics György nu mai stau de vorbă.*

Petru.

CRONICĂ.

Judecătoria reg. din Lăpușul-unguresc, comitatul Solnoc-Dobăca, cercul tribunalului din Dej, în urma hotărârii ministerului r. u. de justiție dela 1 Octombrie a. c. va avea putere judecătorească în ori-ce afacere de cărți funduare.

Comisiunea economică a comitatului Sibiului ține o ședință luni în 9 Iulie la 4 oare după amiază în sala cea mică a casei comitatului.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ianka Schwartz din Budapesta în „Dees“; Paul Goldstein în „Aranyi“; Gaspar Goldhammer în „Kürmőcz“; Filip Weinberger în „Bodor“; Wilhelm Grünwald în „Győri“; Irimie Stiglicz în „Barna“; Bernadin Czobel în „Zádor“ și Ignatie Pollák în „Szegvári“. Toți Ovezi.

Iubileul ministrului de honveđi. Ministrul de honveđi baronul Géza Fejérváry își va serba la 15 August iubileul de 40 de ani de serviciu militar. La inițiativa adlatului comandantului suprad. de honveđi, a generalului de cavalerie Eduard de Graef, ministrului se va preda cu acest prilegiu un album, care va conține pozele tuturor oficerilor de honveđi (și a celor din rezervă).

Încercare de sinucidere. Joi a beut o fată de aici o amestecătură otrăvicioasă, pe care ea însăși 'i-a fabricat-o. Deoarece otrava nu a avut nici un efect ucidețor, nefericita a fost dusă în spital, unde probabil se va pute restabili.

Inundațiuni. Din Mediaș se împărțase, că în urma unor plozi mari, mai multe ruiele au exundat și au făcut multă stricăciune în localitățile și pe hotarele învecinate.

Consumul de carne în Cluj. În abatorile din Cluj s'au tăiat în luna lui Iunie a. c. 20 boi, 350 vaci, 974 viței, 32 oi și capre, 551 miei, în total 1927 de capete de vite cornute, apoi 523 porci și 6 purci.

Cenușa lui Beethoven. Vineri s'a făcut în Viena o ceremonie atingeătoare: S'a transportat cenușa lui Beethoven din micul cimitir central din Viena. La o oară după amiază deputațiunile conservatorului și ale societăților musicale din Viena și din Bonn, unde s'a născut marele compozitor, din Berlin, autoritățile Vienei nepotul și nepoata lui Beethoven, o delegațiune a „Concordiei“, asociațiunea ăriștilor vienezi s'au adunat la cimitirul Woehring. Municipalitatea și toate delegațiunile au adus coroane frumoase, ca să fie puse pe monumentul, în care se va odihni cenușa lui Beethoven. La oara unu și jumătate se deschise paraclisul, în care se afla cociugul, păzit de doi oameni. După- ce puseră sicriul pe o trăsură de gală, la care erau în-hămați opt cai, cortegiul porni. Un cioclu călare, purtând un drapel negru precum și o coroană de lauri, deschide mersul. După din-sul veniau alți doi călărași, care duceau felinare aprinse și înfășurate cu zăbranic; apoi o trăsură plină cu coroane, carul cu cociugul, încungiurat de slujitori de ai pom-peli funebre, fiecare ăținând în mână lam-

* Cu aceste am terminat și noi și declarăm, că în coloanele acestui ăiar nu ne mai putem ocupa cu cartea d-lui Alexics. Red. „Tribunei“.

pioane cernite cu zăbranic, după drit doi feciori, ducând pe perini de catifea roșie unul o liră, celalalt o coroană; apoi o a doua trăsură încărcată cu coroane, câteva trăsuri în dolii și în fine deputațiunile. Pe tot drumul era înșuruită o mulțime numeroasă; bonțurile de gaz ale felinarelor de pe drum erau aprinse în semn de jale. La cimitirul central se căntă un cor de Beethoven de cătră elevii conservatorului. Apoi coajutorul Agerer, care asistase, fiind copil, la înmormântarea compozitorului în 1827, binecuvântă sicriul, care fu dus până la criptă prin o deputațiune de profesori de ai conservatorului. Dl de Leneinski, unul din actorii principali dela Burgtheater, ceti, cu arta lui particulară, un elogiu funebru, compus de dl de Weilen, președintele „Concordiei“, și un nou cor de Beethoven fu căntat de elevii conservatorului pentru terminarea ceremoniei.

Oaspeții reginei României. Foile din Paris spun, că Carmen Sylva a invitat preste vară la Sinaia pe romancierul Alfons Daudet și pe compozitorul Charles Gounod și că oaspeții reginei vor pleca în curând cătră Sinaia în romantica residență de vară a familiei reg. din România.

Generalul Maican din România, condamnat pentru delapidări, nu a înnebunit, după-cum s'a lășit fama prin București. El e pe deplin sănătos, dar' e cuprins de o înfristare nemărginită.

Viață lungă. Maria George Șușneț din comuna Pănciesi, județul Băcău, (în România) în etate de 105 ani, veduvă, a încetat din viață. În tot timpul vieții n'a fost bolnavă și a căștigat numai prin munca sa cele necesare pentru existență, având conduita exemplară.

Locuitorul Vasile Iorga din comuna Lălești, (România), a încetat din viață în etate de 113 ani. El până în ultimul moment posedea toate facultățile sale intelectuale. De trei ani însă era lipsit de vedere.

Împăratul Frideric a fost strugar și a dus-o foarte departe în arta aceasta. Avea o deosebită plăcere să stea la scaunul de strugărie și să lucre; din toate lucrurile sale străguresci, cel mai perfect e un scaun de grădină, lucrat încă pe când Frideric era de curând căsătorit. Acest scaun se află ađi în palatul Babelsberg. Membrii reuniunii strugarilor din Viena, în vedere, că Frideric, împăratul Germaniei, s'a ocupat cu industria, ceea- ce e un cas rar în anele istoriei, 'l-au primit între membrii reuniunii.

Monument împărătesc. Diarele berlineze aduc șcirea, că împăratul Wilhelm a înșărcinat pe cunoscutul sculptor, profesorul Begas, să facă planul unui monument pentru împăratul Frideric. Acest monument, la expres dorință a împăratului, va avea să cuprindă în miniatură și monumentele principilor Waldemar și Sigismund, fiii morți ai împăratului Frideric.

Un interesant proiect de căsătorie. Se șcrie din Bruxela, că visita principelui de coroană al Italiei la curtea din Bruxela stă în legătură cu proiectul de logodire a ciro-nomului italian cu principesa Clementina, cea mai tinără soră a Prințesei de Coroană Stefania.

Regele Milan, după-cum scriu diarele, a trimis metropolitului Sârbiei cererea de divorț, rugându-se, ca metropolitul să rezolve afacerea cât de încurdeț. Regina Natalia, așind de aceasta, a trimis metropolitului o telegramă, în care ăce: „Regele 'mi-a scris, că ar fi înaintat cererea de devorț. Nici dreptul canonic, nici dreptul public nu poate desface o căsătorie fără motive reale. Deoarece în situațiunea noastră eu nu aflău nici un motiv real de divorț, din partea mea nici odată nu voui consimți la despărțire“. Se vede, că regele Milan ar vră să scape de regina Natalia; lumea e curioasă să afle ce va hotări metropolitul.

Teodor Storm, novelist și poet liric de primul rang în timpul nostru, a murit în etate de 71 de ani.

O interpelare englezească. În camera comunelor, un onorabil deputat, membru al unei societăți pentru protegierea animalelor, a interpelat deunăđi pe ministrul de interne dacă e adevărat, că într'un comitat din Anglia a avut loc un curs de emulare în fugă între o oale, un căne de vânătoare și o găină, și cum guvernul a putut permite o asemenea barbarie. În ședința trecută ministrul a răspuns, că în urma informațiilor exacte ce a primit, oala în cestiune era un berbec destul de puternic, cănele era un ogar nu tocmai iute și găina a sburat pe câmp îndată- ce a început fuga de emulare, așa, că nu era nici un motiv ca poliția să intervie pentru „cruđimi comise asupra animalelor“. Camera a luat notă de răspunsul ministrului și a trecut la ordinea ăilii.

Scenă la judecătoria. Se șcrie din Udina: În sala de audiență a judecătoriei dela Procenico s'a petrecut un fapt îngrozitor. Acusatul Caparo, condamnat pentru ultragiul unei femei, a scos fără de veste un revolver din buzunar și a împușcat pe protivnica lui, care a cădut moartă pe loc. Pe urmă condamnatul a slobozit celelate focuri asupra publicului, asupra judecătorilor și asupra sa însuși, însă n'a nimerit pe nimeni. Pe când gendarmii erau încremeniți de spaimă, ădinsul s'a repeđit pe ușă și a fugit. Toate urmăririle pentru prinderea lui au rămas zadarnice.

Localisată de Sinesiu Brăneanu.

Cestiuni economice.

Cultura porumbului.

Ogorul aci joacă rolul principal, căci eu cât pământul este mai mărunțit, cu atât munca este mai ușoară și reușita mai sigură. În pământurile slabe și acolo unde se cultivă în mirisce este foarte trebuincios a se ogori locul toamna, primăvara a se întoarce din nou și tocmai la a treia arătură a se pune porumbul. Căci porumbul reușește foarte anevoie în pământurile sărace și mai cu seamă când sunt și rēu muncite. Porumbului îi priesce în locurile cele mai grase, precum: luncile, văile, țelinile, unde cu toată munca proastă ne dă beneficiu destul de bune și care s'ar împărți, dacă le-am da o cultură rațională. Cu cât locurile sunt mai jos, adevăc au mai multă re-veneală, cu atât porumbului îi priesce mai bine; căci de aceea vedem, că în apropierea rūrilor, (unde grăul rar reușește) cu toată munca proastă ce se dă pământului, porumbul reușește. Pentru aceea dar', în locurile unde ne lipsește acest dar d-ăesc, să căutăm a-î înlocui noi; și aceasta nu o putem face decăt prin muncă: ogorindu- l toamna, ca ploile și zăpeșile să meargă cât se poate mai adânc, ca să poată ave mai multă grăsimă vara pământul.

Arătura pentru porumb se cere cât se poate de adâncă, ca să aibă putere a se înfige rădăcinile porumbului. Pusul porumbului însă nu este bun prea adânc, căci eu cât se pune mai adânc, cu atât se întârđie și răsarirea lui; fiind expus și aricirii.

Timpul cel mai favorabil pentru pusul porumbului este dela 15 Aprilie pentru ogoare; în locuri neogorite și pământuri mari dela 1 Aprilie.

Sunt mult feluri de porumburi, din care voui cita pe cele mai cunoscute la noi și anume: Porumbul bob mare, scoromicul alb-galben, circantinel galben; portocaliul alb, pygnoletul, porumbul moldovenesc, sticlosul etc.

Între toate soiurile de porumburi bob mare cele mai preferabile sunt: scoromicul, și galbenul portocaliu și pygnoletul.

Despre cultura porumbului sunt silit a arăta, că în loc de a progresa, regresează, perđind cu timpul și fertilitatea pământului. Causa principală la aceasta este rarița, ale cărei beneficiuri nu s'au înțeles încă; căci de când a eșit rarița, cea mai mare parte dintre sătenii mărginași mai cu dare de mână au cumpărat-o și cei care nu au rarița întrebunțează plugul în loc de rariță. Bun, nimeni nu este contra rariței și nimeni nu ar combate acest instrument atât de salutar agriculturii; tot ce combat este reana întrebunțare, și eată pentru- ce:

De când o rarița, cultura porumbului s'a întins, beneficiul însă este mai mic în raport cu numărul pogoanelor ce se lucrează. Un muncitor, care lucre 5 pogoane, astăđi lucrează 15. Dar' cum?! Eată unde stă rēul. Unii ogoresc sau mai bine șgărie locul toamna, reîntorc ogorul primăvara; alții ogoresc primăvara și în urmă pun porumb: toată nădejdea lor este în vite, bucuria rariții; căci le-au scutit de osteneală brațele. Și când porumbul s'a făcut de 2 palme înhață boii la rariță, ponesce printre rēnduri și într'o ăi, sau mult două, a scăpat bietul creștin de beala: 'și-a ris de munca lui, căci fără a mai întrebunța sapa se cubărească porumbii, lasă printre rēndurile porumburilor buruienile netăiate, care prodleșec porumbii și este mulțumit cu slaba producțiune ce 'i-o dă; căci este egală cu produciunea ce 'i-a dat cincii pogoane, unde era silit să dea din zori până în amurg, când aci Joian și Murgan, să trăească, au scăpat în o ăi, două.

Fără a ține cont țerantul, că acest sistem de muncă cu rarița pe de o parte selbătăcesce pământul și nu- i dă beneficiul ce ar trebui să- i dea, ear' pe de alta, că e silit a pune grâu în aceste locuri, arătura se face proastă și recolta slabă.

Cultura porumbului cere o muncă mult mai grea ca a grăului și mai multă grijă. Munca cu rarița se face: sau rarițat în lung și lat porumbul, când atunci trebuie să avem o tarla pătrată și porumbul să- l punem după marcator; sau numai într'o parte și atunci să întrebunțăm sapa, stringând pământ la cuib și săpând locul dintre aruncătura rariței. Aceasta cultură ar fi mai lesnicioasă, ca o cultură numai cu sapa, însă aceasta cultură trebuie să o întrebunțăm drept a doua prăsilă, căci la munca dintăie, ca și la cultura cu sapa, trebuie să țărăm buruienile când porumbul este de o schioapă, în urmă întrebunțăm rarița sau prăsilă de a doua mușuroind porumbul bine.

După aceasta vine copitul porumbului. Când boaba porumbului s'a întărit, dacă vom a grăbi coptul, tăiem stuleții de o schioapă deasupra drugii și avem un avantaj în coacere de 15 ăile, folosindu-ne și de stuleții mai bine pentru hrana vitelor, fiind mai hrănitori.

„R. A.“

pul lui model spre a- mi completa povestea mea; dar' era și de iertat, căci cine peccatele ar fi gândit vre-odată, că povestea mea să aibă un astfel de sfișrit! Hainescu ridea din plin, eu asemenea. ădinsul îmi mai povesti, căci ea să înfrice mai mult pe Sălcileni... a făcut multe snoave. Așa, spre a necăji pe un mustacios de polițist, a trecut seara prelungă fereastră cusătorei Vulpean și spre a pune cu atât mai mult în mirare pe ospetărul dela „Cruce“ — 'i-a împărțășit, că se va culca de cu vreme, căci voește ădua următoare să plece de dimineață, — a plecat însă cum a înoptat — și pe când lumea toată dormia, a poruncit servitorului său a lua geamantanul și cele de lipsă, a eșit încet din oraș, a călătorit pe picioare până la satul mai apropiat și aci a odihnit până dimineața și apoi a plecat cu trăsura mai departe. Destul, că nici în Homer, n'a fost risul ăeilor din Olimp asupra lui Vulcan mai cu putere, mai vioiu ca al nostru... riđend de spaima și temerea Sălcilenilor, ce a avut cu — oaspele mort. — La un pocal de vin de Cotnar în cheiarăm noi... doi rivali... prietenie vecnică și ne despărțirăm numai după- ce sfișrirăm cu prânditul“.

Deși bătrânul Bontescu ridea la istorisirea lui Vlăduleanu, — totuși 'i-se vedea în față lupta internă. Necazul și bucuria erau foarte minunate amestecate și se certau pentru întâietate. Veronica îl lingușia mai cu blăndețe, căci petulanta observase ce frământare se ferbea în el și îi săruta crețele frunții.

„Copii!“ — rosti Bontescu; „Vedeți acum câtă nebulie produc prejudițiile și superstiția. Chiar eu filosof bētrân am fost împropodit băbesce și 'i-am urmat. M'as rușina, însă e ridicol a te rușina de natura cea slabă a omului. Rēmăne deci ca: nimenea să nu se considere a fi tare, înalt și cu putere, ci să grijască de picioarele sale mai din vreme, să nu cađă. Navastă, grijesce de o cină bună, ca să ne veselim, că ne-a sosit comandantul. Dic — noi, — ceea- ce este atât ca — eu, — căci tu nevastă ai căștigat o învingere strălucită și ești destul de îndestulată; ție Veronica 'ți-se oglindează în față, că porți puțină grijă și teamă că mai perđi pe Vlăduleanu, 'ți-a căștigat învingerea iubirii curate și sincere“.

Mama întinse mâna comandantului și ăise într'un ton binevoitor și părintesc:

„Înțeles-ai cuvintele din urmă ale bătrânului?“

„Nu, însă aș fi atât de nevoeș să le cuprind esența lor“, — răspuse căpitanul perples și roșind.

„Nevastă, caută de cină și lăsați la o parte toate vorbele. Să ne nisum a uita ciudata de poveste. Chiar și cel mai tare și mai curajos: cel- ce a așdit ăceci de plumbi prelungă urechi, își are oara sa de slăbiciune; și călătorul ce încungiură lumea, cel- ce nu ră-tăcesce prin țeri neumblate, se poate rătăci la o preumblare cât de mică; și cea mai castă, inocentă și mai sfântă mireasă a cerului în mânăstire își are oarele sale ca și ori-care

ăică a Evei; și omul cel mai înțelept din lume își are ădua sa, când e mai prost decăt Petrea prostul“.

„Tată, mai începe și altele“, — ăise Veronica lingușindu- l, — „mai vorbește și despre alta! Spre exemplu despre...“

„Apropos, comandante!“ — urmă bătrânul Bontescu mai departe, — „șcii că te-am vëndut? Cu prețul de a scăpa de „oaspele mort“ te-am vëndut Veronicai. Să nu te supere cazul, căci fără de a te mai întrea am dispus de persoana d-tale. Ca un tutor de odinioară, 'mi-am permis aceasta. Veronica, eată- l aci, fiți fericiți!“

Ambii săriră și îl îmbrățișară.

„Stăi! Vlăduleanu, jos cu uniforma!“

„Da, o voui depune!“ — ăise comandantul cu lacrimi de bucurie în ochi.

„Dar' să-ți iai adio dela miliție! Veronica lucesce la părinții ei și eu te-am cinstit pe tine ei și nu pe dinsa ție! Așa...“

„Dimineața îmi voui da demisiunea, tată dragă!“

„Copii!“ — strigă tata Bontescu, mulgându-se din brațele tinerilor, — „bucuria voastră are ceva înădușitor, ceva prea ferice; nevastă adă cina!“

Jurjova, 20 Maiu 1888.

VARIIETĂȚI.

(Scenă tragi-comică într-o mânăstire.) O scenă tragi-comică într-o mânăstire. În ultimele zile ale săptămânii trecute într-o nouă mânăstire de maice din calea Voltorno în Genova. Eată în scurt faptele, care i-au dat originea.

Di L. are, sau mai bine, avea o fată adorabilă, căreia îi dăduse o educație completă; ea era frumoasă, simpatică și învătățată.

Părintele spoveditor, care avea intrarea liberă în casă, și-a bătut mereu capul și a reușit să o hotărăască ca să intre într-o mânăstire.

Într-o bună dimineață, tatăl, în loc de fată, găsi o scrisoare, în care aceasta îi spunea, că vădând deșertăciunile lumii acesteia și deoarece era maioră, s'a dus de bună voie într-o mânăstire, ca să se devoteze Domnului Christos.

Di L. a fost cuprins de o disperare nebună. Cereri, protestări, rugăminți, pentru-ca fiică-sa să se întoarcă acasă au rămas de prisos. Mai la urmă a căzut bolnav de supărare și încă foarte greu.

Un nepot al său, tânărul O., care avea de gând să iie pe fată de nevastă, vădând starea de plâns, în care se afla moșul său, se decisă să facă și el o încercare.

Se duse la mânăstire și chemând în vorbitor pe frumoasa candidată de călugărie, îi ținu un discurs lung, arătându-i, că dacă este o deșertăciune și o prostie mai mare pe lumea asta, este tocmai călugăria.

Fata însă nu se convingea de loc.

La cele mai elocente și doioase cuvinte ale amoresatului, dînsa răspundea cu un refuz categoric.

Tinărul a ajuns până să cadă la picioarele ei, să împreune mâinile și să se tîrască în genunchi, rugându-o să renunțe la mânăstire, să se întoarcă acasă lângă bătărnul ei tată, care era bolnav.

Însă de geaba. Atunci tinărul se indignă.

El apucă în brațe pe vară-sa și voi să o scoată cu forța. Fata tipă. Alergă alte călugărițe, care, vădând ce se petrece, deteără alarma. Părintele duhovnic pusese atunci în mâinile călugărițelor umbrele și bastoane și luând comanda regiștelor năvăliri în vorbitor să bată pe răpitor.

Acesta își lăsase prada și nu se gândia acum decât cum să scape. Era din toate părțile încercuit și simțea, că vârful bastoanelor i-se apropie de spete. Dînsul voia să-i procure o eșire. Smulse un ciomag din mîna unei călugărițe și începuse să-l învîrtească.

Duhovnicul a fost lovit foarte rău la falcă și la ochiu, care i-s'a umflat de tot.

Două călugărițe au fost lovite preste mîni așa de rău, încât zac și țipe. Atunci haita muerescă a început să aște și să urle de s'a răsculat tot orașul. Tinărul O. a sărit preste gardul de zid și a fugit într'un suflet până la casa mînăstirii. Când poliția a bălăt în poarta mînăstirii, călugărițele tot mai urlau încă și abia s'au liniștit până seara. Duhovnicul zace în pat.

Lumea este indignată contra acestui popă șarlatan, care, precum s'a aflat acum, a aruncat deja nenorocirea în mai multe familii bune momindu-le fetele, cu toate acestea n'are nimeni ce să-i facă.

(Ciudată călătorie în tren.) În trenul dela Moscova spre Petersburg călătoria un om cu o fetiță de 7 ani, însă ei își luaseră loc pe plat-formă, căci vagonul era de tot plin.

Fata, uitându-se la satele care se desirau pe dealuri, înaintă așa mult, încât cădă de pe plat-formă.

Tatăl ei se repeși spăimântat să o apuce, însă pierd și deși echilibrul și dădă cu picioarele între scări. NefERICITUL începuse să răcească. Călătorii din vagon îl imitară, însă de geaba, căci nu era nici un cordon de semnal și fochistul mîna mai repede ca ori-cînd. Din fericire fata căduse astfel, că nu-i făcuse nici un rău; ea se sculase îndată și începuse să alerge după tren.

Tatăl însă nu putuse să se desprindă de picioarele dintre scări și vre-o cinci minute capul lui se bătă de petrele drumului. Mai la urmă îi veni un gând bun; se apucă cu mîna de sprijinirea vagonului și călătorii așeză, în chip orizontal, vre-o 5 verste până la stația următoare.

Rușii din vagon îl priviseră mai bine de un ceas în pozițiunea aceasta fără să le vină în gând, că pot să-l ajute.

Omul a fost greu rănit la cap, însă se speranță, că are să se vindece.

Cât pentru fată, ea a fost adusă pe o locomotivă.

(Legenda cerceilor.) Sarah, soția lui Avraam, era frumoasă, dar' stearpă.

Atunci el se înamora în servitoarea sa Agara.

Din cauza aceasta, Sarah deveni foarte geloasă și hrîna rivalei sale Agara o ură de moarte.

Avraam, pentru a o face să renunțe la teribilul ei proiect, întrebunță toate subtilitățile diplomației amoroase. Silințele sale nu fură zadarnice, căci în cele din urmă obținură ca figura Agarei să fie scutită de orice vină, afară de unul sau cel mult două puncte: Agara se alege cu urechile străpuse.

Avraam, dorind să mai ușureze durerea sclavei sale, introduse în fiecare rană câte un inel de aur.

Dar' lucrurile nu se opriră aci. Sarah abia avu timpul să judece despre efectul acestui nou remediu, și se răni și dînsa la rîndul ei pentru a-și aplica și sieși acest remediu.

Celelalte sclave o imitară. De atunci se inventară cerceii.

Prin luptă la isbîndă.

Orice întreprindere pe oarecare teren, al cărei succes produce admirațiunea noastră, are înainte de toate să o mulțumească aceasta perseverenței și energiei. Și un bolnav, care ani întregi are să se lupte cu o boală cronică, numai atunci va învinge, cînd nu numai începe o cură, ci o și execută cu perseverență și insistență, până-ce bravul luptător și-a redobîndit sănătatea drept prețul victoriei. Un asemenea învingător este dl A. F. Müller în Lichtenberg lângă Freiburg în Saxonia. „Dacă aș voi să vă scriu toate, epistola ar deveni aproape prea lungă. Numai atîta, că de 8 ani încoace sînt aproape schiop din cauza podagrei și a reumei și cu toate-că am consultat mai mulți medici și am cercetat multe băi și multe mijloace am folosit, nu mă puteam de loc mișca. Pretindenea, dar' mai ales la mîni și la picioare se făceau noduri de podagră, corpul meu a devenit strîmb, așa, că după-ce mă așam pus în picioare de abia mă puteam ridica până la o înălțime de 45 grade. Mai aveam pe deasupra să mă lupt mereu și cu boala de pept, cu adunare de apă, dureri de ficat, tuse, arthmă, câte odată pătîmiam și de hemoroide și de căte de toate. După întrebunțarea celor dintîiu 4 sticle nu am simțit multă schimbare, dar' am observat mai tîrziu, că degetele încep a i-mi se obli, nodurile încep a despăr și la picioare și la mîni. Puteam să și umblu mai oblu, până-ce am devenit cu totul oblu, și mîinile mele nu se pot deosebi de mîinile unui om sănătos. Aduările de apă s'au împuținat și respiratul a devenit mai liber.

Safe Cure a lui Warner a curat în puține zile cu 4 sticle pe proprietarul F. Schiller din apropiatul sat Burkersdorf, care e de 66 de ani și a pătîmit de catar de beșic. Acum poate eară să se plimbe și să-și bea berea obișnuită. Mai departe pe arîndașul de moară N. Morgenstern, care luocuesc în Dittersbach și e de 67 de ani. Acesta a pătîmit de reținer de urin și își manifestează deja după prima sticlă bucuria sa pentru favorabila schimbare, și alții mai mulți. — Se vinde și se trimite numai prin farmaci. Prețul 2 fl. 80 cr. Deposit: Eredii lui Kaiser, August Teutsch în Sibiu. Deposit general: Farmacia la Einhorn (M. Fanta) în Praga.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 6 Iulie n. Intîlnirea de scop și atragerea Angliei. Prin izolarea Franciei are apoi să se efectueze o desarmare generală.

Roma, 6 Iulie n. Călătoria lui Crispi în Germania e de cea mai mare importanță, deoarece raporturile între unele puteri s'au schimbat.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Bruxella, 7 Iulie n. „Le Nord“ sperează dela întîlnirea împăraților o rezolvare pacifică a cestiunii bulgare.

Paris, 7 Iulie n. Poliția a sequestrat manifestul, pe care contele de Paris l'a trimis spre a se împărți primarilor.

Din partea republicanilor s'a cerut înăsprirea dispozițiilor administrative și legislative în contra propagandei socialiste.

În ședința comerei de aci dreapta interpelează despre sequestrarea manifestului.

Petersburg, 7 Iulie n. Marea ducesă Ecaterina, în afacerea reginei din Sîrbia, a primit pe soția trimisului sîrbesc, care a predat rîgarea reginei, ca curtea din Petersburg să se întreprună în favorul ei.

Bibliografie.

A apărut de sub presă următoarea lucrare: Despre însemnătatea și necesitatea studiilor economice, de Ioan M. Kostache Epureanu. Bărlad.

A apărut un volum, în care sînt cuprinse șese conferențe ținute în laboratorul de clinică chirurgicală a d-lui profesor Assaky, și anume:

Despre inflamație, de Dr. Kiriac. Creolina, de G. Tzonciu și S. Georgescu.

Despre castratie la femei, de G. Tzonciu. Despre canule, de S. Rappaport.

Contribuțiunea la studiul amputației penisului, de B. Kiriac.

Rectotomie și Rectoromie, de Varnaly. Nevralgia sciatică, de Savini.

Volumul are prefață semnată de Dr. Assaky.

„Biserica Ortodoxă Română“. Revistă periodică eclesiastică. Apare odată pe lună în Bucuresci. Anul XII. Nr. 2. Sumarul: Păstorala a Preasfinției Sale episcop de Argeș. — Discurs ținut la sîrbătoreea patronală a seminarului Veniamin. 1888. — Material pentru istoria bisericească și națională a Românilor. Goții în Dacia și Misia. Creștinarea lor. Note și meditațiuni asupra psalmilor. — Predica la Dumineca I. după cincidecime. — Predica la Dumineca a II-a după cincidecime. — Îmbunătățirea sorții clerului din România. — Cronica bisericească. — Sumarele ședințelor s'f. sinod.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

— 26 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Alexandru Nagy de cătră judecătoria reg. din Baia.

— 6 August st. n. a. c. se vor da în arîndă de cătră oficiul suprem de mine din Zlatna următoarele: moara cu 4 petri din Ofenbaia; dreptul de cămărit pe 5 ani în comuna Muncel, Cluj, Sartoș, Brezesci, Ponorel, Scărișoara și Topánfalva; apoi vama tîrgului din Topánfalva.

Posturi vacante:

— Un post de practicant în drepturi cu diurnă la judecătoria reg. din Tereskén. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Mai multe posturi de servitori de poștă și telegraf clasa a II-a prelîngă 100 fl. cațiune, salar anual 300 fl., 60 fl. bani de curțir și vestimintele în natură. — A se adresa la direcțiunea poștală-telegrafică în Oradea-mare.

— Un post de oficial de cancelarie la penitenciarul din Gherla cu salar de 600 fl. și curțir. — A se adresa până în 26 Iulie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Observații, Diferența din progiună, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului.

Din feară, 5 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția și tăria.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Iulie n.

Hotel „Neurivier“. Lemdui, sub-locotenent din Brașov. G. Pavel, I. Bijon, I. Tunar, toți din Bucuresci. Leopold Weiss, Deutsch, Maurer, Duneiz, Bauer, Polacsek, toți comercianți din Viena. Friedler, comerciant din Praga. Engelman, comerciant din Dicio-Sân-Martin.

A. Ghicitoare de diamant.

Literele:

a a a a a a a c c c c c e e e e h h h i i i l l l l l n n p r r r r r s s t u z z z z

sînt a se pune în locurile goale ale figurei de mai jos, așa ca linia de mijloc verticală precum și cea orisontală să dea „cel mai excelent mijloc în contra tuturilor în sectelor, și

Word search puzzle grid with clues on the left and right sides. Clues include: 1. un consonant, 2. un pescu, 3. un loc de cură în Austria, 4. descoperitorul celui mai bun mijloc în contra insectelor, 5. însuși mijlocul, 6. o ruptură de marmoră în Italia, 7. o floare, 8. numirea pentru apă înghețată, 9. un consonant.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 5 Iulie 1888.

Table with multiple columns showing market prices for various goods like grain, oil, and spirits. Columns include: Sîmînțe, Cîmînțe, Prețul per 100 chilog., etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table showing exchange rates for various currencies like Turkish Lira, Imperial, and Ruble.

Bursa de Budapesta

Table showing financial data for the Budapest stock exchange, including gold and silver prices, and various bonds.

Bursa de Viena

Table showing financial data for the Vienna stock exchange, including gold and silver prices, and various bonds.

Bursa de Bucuresci.

Table showing financial data for the Bucharest stock exchange, including gold and silver prices, and various bonds.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Nr. 4054/1888.

[595] 1-1

Tăierea și aședarea

de 2000 stângini metrici (8000 metri cubici) de lemne de fag ale comunei Cristian pe anii 1888/89 și 1890/91 se vând licitândo **Duminecă în 14 l. c. la 9 oare înainte de ameași** în cancelaria comunală din Cristian.

Vadiul este de 400 fl. v. a.

Oferte provădate în regulă se primesc până la începerea licitațiunii verbale.

Condițiunile mai îndetaliat se pot vedea la subserisul.

Sibiu, 5 Iulie 1888.

Protopretorul.

Un tinăr român, perfect în limba germană și română se caută de secretar la direcțiunea periodicului „Romanische Revue“, în Reșița.

[595] 2-3

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra **celor mai noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătești, femeiești și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesc înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bătături** și asupra **excelentei alifii de degerături**.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[499] 38-52

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Chiar acum a eșit de sub tipar

Cuvântări bisericesci

la toate sărbătorile de preste an

de

Ioan P. Papiu.

Un volum de preste 24 coale 8° mare, papir fin.

Numele dlui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i aștepta scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum, prin întocmirea sa — având o notiță istorică la fiecare sărbătoare, — care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare.

Prețul unui exemplar cu porto francat e **2 fl. v. a.** sau 5 franci — lei n. plățibili și în bilete de bancă ori marce poștale.

A se adresa la editura opului

Cancelaria Negruțiu

în Gherla. — Sz-Ujvár.

[568] 16

Dopuri

de toate soiurile se pot căpeta mai bine și mai ieftin direct dela fabrica

Alberto Dauphin, Sevilla (Spania).

Mustre se dau gratuit.

[597] 2-2

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER, furnisor reg. s. s. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-ce laudă).

C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).

Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încântător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate: HOFMANN, mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).

BERGER, piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

[520] 23

negustoria de pianuri a lui HELDENBERG

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a sei cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 1/2 octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din vechime).

PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY, (Invățatul de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subserisul îmi iau vocea, de a aduce cu toată onoarea la cunoștința p. t. publicului, că, spre comoditatea stimabililor mei mușterii, 'mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. **Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soi întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei.** La nici o pălărie, potrivită prin noul meu **conformateur**, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de primăvară și vară

recomand onoratului public cel mai bine asortat deposit de **cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătășă și de pârle în cele mai gustuoase și mai nouă colori și fațonuri pentru domni și băieți**, precum și **pălării de copii**, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătășă (cu păr lung), precum și de pălării de pârle pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trăinicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimerii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[583] 10-52

„I. Zacherl“
Viena
I. Goldschmidgasse 2.**„Zacherlin“**

există numai în sticlute; de aceea

Precauțiune la cumpărare!

I. „Zacherl“
Viena
I. Goldschmidgasse 2.

toate celelalte sunt fără îndoială: falsificare și aducere în rătăcire.

Veritabil a se căpeta la următorii domni:

Abrud: la dl Molnár Arpad.
Alba-Iulia: la dnii Ig. Mahler.
Iuliu Fröhlich.

Bistrița: la dnii I. Keresztesz.
Coloman Keresztesz.

Blaj:
la dl Carol Schiessl, farmacist.
„ „ Solomon Sinberger.

Borsec:
la dl Markovats P.
„ „ Keresztesz Ionasz.

Brașov:
la dnii nepoții Demeter Eremias.
„ dl Carol Irg.

„ „ Emil Por.
„ „ Heinrich Zintz.
„ „ Iul. Hornung.

„ „ Ferd. Jekelius, farmacist.
„ „ Heinrich Rhein.
„ „ N. Gradiner.

„ „ I. L. & A. Hessheimer.
„ „ Franz Kelemen.
„ „ Iac. Müller.

„ „ Ioan Lerchenfeld.
„ „ Ratz Lajos.
„ „ Carol Töpfer.

„ „ I. Gross.

Câmpeni:
la dl H. Binder, farmacist.

Cohalm:
la dl Ernst Wolff, farmacist.

Chezi-Osorheiu:
la dl Csizsoar Pál.
„ „ David János.
„ „ Pancso Géza.

„ „ Kovács Ferencz, farmacist.
Cincu-mare: la dl Ios. Hamma.

Cic-Sereda:
la dl Iosif Gal, Arpad Gozy, farm.

Cluj:
la dl I. B. Misselbacher sen.
„ „ Tischler B.
„ „ Csiky Lukás.
„ „ Csiky Imre.

„ „ Gergely Ferencz.
„ „ Kovács és Fiai.
„ „ Konya Sándor.
„ „ Dr. Ioan Wolf, farmacist.

„ „ Somlyva László.
Cristurul-sécuesc:
la dl Lengyel Samu.

Dej: la dnii Pap Ernő.
Ehrenkauf Ferencz.

Deva: Adolf Hirsch.
Balogh Gyula.
Lengyel Gergely.

Elisabetopol:
la dl Szentpetri Antal.

Eted: la dl Dobay Ferencz.

Făgăraș:
la dl Heinrich Schül.
„ „ Iul. Lauritsch.

Gherla: la dnii Lenghel Ödön.
David Plăcintar.

Giorgio-Sân-Miclăuș:
la dl Eramosz Bogdan.

Ghiertan:
la dl Wilhelm Unberth.

Hajdu-Hunyad: dl Tóth Ede.

Hățeg: la dl Ioan Bats.

Huedin:
la dl Ferdinand Schwaiger.
„ „ Gaal és Társa.

Lugoj: la dnii Németh & Klein.
Siegmond Baumel.
A. Schiessler's Söhne.
M. Thieberger's Nachf.
Ludovic Vertes, farmacist.

Medias:
la dl Carol Breckner.
„ „ L. R. Guggenberger.
„ „ Fritz Kremer.

Mercuria:
la dl C. Friedr. Schienert.

Murș-Osorheiu:
la dl Hellwig Frigyes.
„ „ Marosi Ödön.

la dl Bucher M.
„ „ A. Staibl.

Orăștie:
la dl Nemel Ionasz.
„ „ Ios. Grafusz.

Odorheiu-sécuesc:
la dl Steinburg Otto.

Petroșeni:
la dl Stern Chr. és Pick.

Reghinul-săsesc:
la dl Gustav Rössler.
„ „ Hugo Csoppelt.
„ „ Mihail Wachner.

Roșia-montană:
la dl Moldovan Lajos.

Rădăniți: la dnii C. Teichmann.
A. de Rossignon.
A. Decani.
C. Deutscher.

Seret: la dnii Israel Sommer.
Ph. Zeller.
Veduva lui I. Dempniak.

Suciava: la dnii N. S. Hausierer.
E. Liszka.
I. Symonowicz.
H. Beiner.

Sepsi-St.-Georgiu:
la dl Iacob Goldstein.

Sibiu:
la dl I. B. Misselbacher sen.
„ „ F. Jahn Sohn.
„ „ Ludovic Fuchs.
„ „ G. W. Grohmann.

„ „ Gustav Kessler.
„ „ F. A. Reissenberger.
„ „ Ioan Billes.

„ „ L. Kurovsky.
„ „ Andreiu Goebel.
„ „ Gustav Gürtler.

„ „ Francisc Stenzl.
„ „ Iosif Schwarz.
„ „ C. A. Markowatz.

„ „ Iosif Wagner.
„ „ Iosif Jickely.
„ „ Constantin Bugarsky.

Sighișoara:
la dl I. B. Misselbacher sen.

„ „ I. H. Weber, farmacist.

Simeria (Piski):
la dl Gust. A. Zeidner.

Sebeșul-săsesc:
la dl I. Ludovic Binder.
„ „ V. Ohnütz.

Seica-mare:
la dl Albert Braun.

Szász-Tipsa:
la dl Kath. Vitéz.

Teaca:
la dl G. N. Riemer.

Turda:
la dl Ioan Covrig.
„ „ Velits Sam. és Fiai.

Vălece:
la dl I. Miller, farmacist.

Zalutna:
la dl Slafkovits István.

În provincie depozitele de „Zacherlin“ veritabil se cunosc pe placatele persiane.

[479] 9-12